

ಮಂಳಿ... ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ನೀರೋ ನೀರು. ಮನೆಯೆಡುರಿನ ಅಂಗಳ ಸಣ್ಣ ಹರಿವಿರುವ ಕೊಳದಂತಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಕೆಂಪು ಹಳದಿ ನೆಲದ ಸಂಗದಿಂದ ಮಳೆ ನೀರೂ ಸಹಾ ಕೆಂಪು ಏಶ್ರಿತ ಹಳದಿಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂಗಳದ ಮದ್ದೆ ಮದ್ದೆ ನೀರಿನಿಂದಾಚೆ ತಲೆಹಾಕಿ ನಿತಿರುವ ಹುಲ್ಲುಗಳು ಅಣಿಕಟ್ಟಿನ ಹಿನ್ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಡೆಯಾದ ಕಾಡಿನಂತೆ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಎದುರುಗಡೆ ಗುಡ್ಡವನ್ನೆಲ್ಲ ಬಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದ ನೀರು ಸಣ್ಣದೊಂದು ಕಾಲುವಯ ಮೂಲಕ ಇಷ್ಟಕ್ಕಡಿ ಆಳದ ಕರ್ನಗೆ ಧುಮುಕುತ್ತಾ ಜ್ಞಾನ ಜಲಪಾಠಗ್ರಂಥ ರಜನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಸುರಿದ ಮಳೆಗೆ ಮತ್ತೆಮ್ಮೆ ಹಸಿರಾದ ಗುಡ್ಡದ ಮರಗಳು ‘ಬಸೋಫರೇ ಮೇಫಾ ಮೇಫಾ...’ ಎಂದು ಒಳಗೊಳಗೇ ಹಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ತಲೆಯಾಡಿಸುತ್ತಾ ನಿತಿದ್ದವು. ಹಿತ್ತು ಲಿನ ಯಾವ್ಯಾವುದೋ ಮೂಲಿಗಳಿಂದ ಸಣ್ಣ ಸಾಲುಗಳಂತೆ ಹರಿದುಬಂದ ನೀರೆಲ್ಲಾ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಗುಂಪುಗೂಡಿ ತಗ್ಗಿನತ್ತ ಹರಿದುಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹಂಚುಮಾಡಿನಿಂದ ಉಪಃಪ ಉದುರುತ್ತಿರುವ ಹನಿಗಳು ನಿತ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅಲೆಯ ಬಳೆಗಳನ್ನು ಮೂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದವು.

ಶೀಟು ಹೊಡಿಸಿದ ಭಾವಣೆಯ ಕೆಳಗಿನ ಕುಚೀಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಮೆಯಂತೆ ಕುಳಿತು ಪ್ರಕೃತಿಯ